

Kvalitet og Smag og en meget kostbar Fisk, hvis Værdi kan gaa op til 3—4 Kr. Pundet, medens Sommerlaksen, som man kalder den plettede, kun gaar op til en Krones Penge Pundet. Man vil forstaa, at det er der, Pointen egentlig ligger. Hvis man gør Indskrænkning i Fiskeriet af den blanke Laks, gør man Indskrænkning i Fiskernes Adgang til at drive deres Erhverv. Nu vil man ovenfor Sønderbro have den blanke Laks fredet fra 1. Oktober til 31. December, altsaa i fulde 3 Maaneder. Saa vidt mig bekendt ere de netop de 3 vigtigste Maaneder, i alt Fald er November og December meget vigtige Maaneder med Hensyn til Opgangen af de blanke Laks. Jeg ser ikke, hvorfor den skal fredes. Det siges udtrykkeligt, at den er meget langt fra Yngletiden og skal gaa derop maaske henimod et helt Aar, inden den bliver yngledygtig. Og naar man kan faa yngledygtige Fisk i tilstrækkelig Mængde uden at lægge Beslag paa disse kostbare Fisk, synes jeg ikke, at der er mindste Grund til at indskrænke Fangsten af dem.

Saa er der ogsaa Spørgsmaalet om Nedfaldslaks, som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds omtalte. Ogsaa Fangsten af dem skal forbydes. Nu ere de ganske vist ikke af saa stor Værdi, det er udlegede Laks, der have været højere oppe i Aaen, have kastet deres Rogn og nu gaa ned efter. De ere blevne meget magre og have ikke synderlig Værdi; men nogen Værdi have de dog, de spille en Rolle for Fiskerne derovre. Nu vil man forbyde Fangsten af dem hele Aaret. Hvis man nu var paa det rene med, at man kunde gøre Regning paa, at de Laks, som fra Fjorden gaa ud i Havet og der maaske ere blevne store og fede igen, ville gaa op igen i den samme Fjord, saa kunde der maaske være Mening deri, men det har man intet som helst Bevis paa. Der henvises i den Indberetning, som følger Lovforslaget, til Udlandet, hvor man i Hundreder af Aar har haft Fredning af disse Laks. Man skulde synes, at der saa kunde have foreligget udførlige Beretninger om Resultatet af Fredningen, men der staar kun i den omtalte Indberetning, at man „har indhøstet Erfaring for, at Bestemmelsen ikke giver Anledning til Misforstaaelse og er gavnlig“; men hvorledes den er gavnlig, staar der ikke noget om. Jeg forholder mig ret skeptisk overfor disse videnskabelige Betragtninger. Vi have jo tidligere haft Videnskabsmænd at kæmpe med i Udvalget, og de vise i Almindelighed et Syn, som jeg ikke kan se tjener

Fiskerbefolkningens Interesser rigtigt. Jeg tror ikke, der er Grund til ogsaa at frede Nedfaldslaksen.

Saa skal jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til de Fiskeredskaber, man skal bruge, hvorom vi ogsaa havde betydelige Debatter sidst, da Sagen var til Behandling, og det var da navnlig Spørgsmaalet om et Garn, Fiskerne bruge derovre, som er et udmærket Fangstredskab — ja, jeg kan sige, at det vistnok er uundværligt — og som er brugt fra Arilds Tid i Fjorden. Naar man læser i gamle Beretninger om Fiskeriet i Randers Fjord, ser man, at for 100 Aar tilbage har man brugt Toggergarn, 3: to meget grovmaskede Garn, som ere satte sammen, og derimellem et fintmasket Garn. Naar Fiskeriet kommer imod et saadant Garn, ser den de store Masker, men ikke det fine Net inden i, og bliver saa hængende. Det er et overordentlig praktisk Redskab, som Fiskerne sætte stor Pris paa. Vi kom ud over det forrige Gang ved at sige, at Laksegarn maa bruges med eller uden Grime, men det bliver det samme som at sige, at Toggergarn maa bruges, thi Laksegarn med store Masker, hvorpaa der er sat Grime, bliver netop til et Toggergarn. Nu vil man ganske forbyde dette Garn, i alt Fald ovenfor Sønderbro. Dette forekommer mig ikke rigtigt, og jeg kan ikke af Motiverne til Lovforslaget se, at der egentlig er nogen Grund til at forbyde det. Den Grund, der er angiven i Bemærkningerne til § 5, synes nærmest at pege hen paa, at det er, fordi man ikke vil beskadige disse Nedfaldslaks, om hvis Fredning der har været stor Tvivl; men hvis det kun er af Hensyn til dem, synes jeg, man skulde lade være at forbyde det. Naar man saa tillige lod være med at frede disse Nedfaldslaks, saa var jo dette Forhold ganske hævet. Nødvendigheden af, at Fiskerne faa Lov at bruge dette Garn, ser jeg deri, at man let kan komme hen til en Tilstand, hvor man freder, som jeg har sagt, den store Vinterlaks, den blanke Laks, i visse Maaneder af Aaret, medens man den øvrige Tid kun maa bruge Redskaber, hvori den ikke kan fanges. Fiskerne sige alle, at almindelige Laksegarn ere ret upraktiske derovre, og at de, naar de ikke have Lov til at bruge Toggergarn, ere hemmede i deres Virksomhed. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal maa komme under Overvejelse i Udvalget, og at man der vil komme til et for Fiskerne bedre Resultat.

Med Hensyn til Graafiskeri har jeg ikke noget at bemærke til, at Aborrer og